

„Az árulónak ne bocsáss meg soha”

2024 április 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Morálisan máris megsemmisült Magyar Péter, az új ellenzéki messiás.

Ivasva Barta Tibornak, T?kés László volt sógorának a világhálón fellelhet? jelentéseit, megnézve a Stigma – T?kés Eszter a Securitate célkeresztjében cím? megrázó filmet, ami az esetr?l készült, mélyen elgondolkodtató, hogy mi

lehet egy olyan ember lelkében, aki elárulja a hozzá legközelebb állókat.

Amióta kiderült, hogy Magyar Péter felvette a feleségével folytatott beszélgetéseinek egy részét, sokak számára – beleértve jobb- és baloldali politikai elemzőket, médiaszemélyiségeket és mezei polgárokat – ugyanez az alapkérdés. Milyen ember az, aki tudta és engedélye nélkül rögzíti gyermekei édesanyjával folytatott, tudatosan irányított beszélgetését, majd azt nemcsak az ügyészségnek adja át, de nyilvánosságra is hozza?

Mentegetése, hogy családja védelmében készítette az inkriminált felvételt, teljességgel komolyan vehetetlen, ellentétben azzal, amit Varga Judit mondott el Hajdú Péter m?sorában: zsarolási célból készítette ezeket, amit a kés?bbiekben be is vetett, hogy meg?rizhesse, illetve visszakapja jól jövedelmez?, nem sok munkával járó pozícióit.

Arról vitatkozhatunk, hogy létezik-e olyan magasabb cél, ami miatt elárulhatjuk barátainkat, harcostársainkat, bár erre is elég egyértelm?nek látszik a válasz. De ezt tenni a családukkal, az ismert módon, nos, ez menthetetlen, indokolhatatlan, ez az erkölcsi mélypont.

Nem véletlenül fogalmazott oly keményen Márai Sándor err?l az embertípusról:

Az emberi perben, amikor csak lehet, felment? ítéletet hozni. Csak akkor nem, ha a vádlottat lassan és hidegen kitervelt árulás b?nében találod b?nösnek. A gyilkosnak is hamarabb bocsátani meg, mint az árulónak. A gyilkos legtöbbször indulatban cselekszik, s egész sorsával fizet érte. A gyilkos és az áldozat legtöbbször kötve vannak egymáshoz, valamilyen mély és érthetetlen törvény szerint. A gyilkos legtöbbször bitóra megy.

De az áruló kezded szorongatja, az áruló szemedbe néz, terveid faggatja, veled sóhajt, nyög, fogadkozik. Az árulónak ne bocsáss meg soha. Az árulónak ne irgalmazz. Aki egyszer elárult – férfi vagy n?, mindegy –, annak számára nincs többé vizsga, mentség, feloldozás. Szám?zted életedb?l. Résztét nélkül nézzed sorsát. Közösségben és magánéletben ? az utolsó ember, nincs mentség számára.

A Frizbi-interjú nemcsak Magyar Péter felvételeit?riáját zúzta porrá, hanem azt a maga kreálta mítoszt is, hogy ? hagyta ott a NER-t, hogy az igazság kimondásáért a létbizonytalanságot választotta. Megtudhattuk, hogy ennek a fordítottja igaz, mindent elkövetett pozíciói meg?rzéséért, beleértve gyermekei anyjának megzsarolását, majd a kudarcot követ?en bosszúvágytól f?tve fordult a nyilvánossághoz.

Forgács István felzárkózásügyi tanácsadó már korán rátapintott a lényegre. Március 12-én tette közzé az oldalán a következ? szöveget:

„– Adsz még pénzt?

– Nem. Kaptál eleget. Más id?k járnak, örülj annak, amit eddig összeszedtél. Méltósággal elsétálhatsz, éld tovább az életedet.

– Jó. Ha nem adsz több pénzt, mindenkinek elmondom, hogy teljesítmény nélkül is szoktál pénzt adni. Én vagyok rá a bizonyíték. S?t, az összes, eddig t?led kapott és félretett pénzt felhasználom ellened. Vagy legalábbis egy részét. A fehér ing és a napszemüveg drága. De a többit arra költöm, hogy megbukj. Lesz színpad és hangosítás. A te pénzedb?l. Ellened. És még h?s is leszek.

– Akkor sem adok több pénzt.

– Jó. Te akartad, Márai-idézetekkel és Pet?fi-versekkel jövök majd ellened. És fehér ingben járok majd. Mert én tiszta vagyok. Igazi ember. Igazi magyar ember. Soha nem tartoztam közétek. Izé. Vagy legalábbis próbáltam soha nem közétek tartozni. Nekem tiszta a lelkiismeretem.

– Sok sikert. Ha vidékre mész, a Nagy?rösi útnál majd balra fordulj.”

Akkor még felmerülhetett a gondolat jóhiszem?, naiv emberekben, hogy ez a szösszenet túl kegyetlen, talán még igazságtalan is. Azóta megtudhattuk, hogy t?pontosságú.

Okunk van feltételezni, hogy Magyar Péter követ?inek nagy része nem gondolkodik másként a lényegét illet?en emberi h?ségr?l, tartásról, adott szóról.

Miként lehetséges, hogy ennek az embernek a morális megsemmisülése dacára töretlen a népszerűsége az ellenzéki oldalon, hogy tízezreket képes ismételtén az utcára vinni? Úgy, hogy tényleg kialakult két, bel?leg ugyan tagolt, de párhuzamos nyilvánosság Magyarországon, melyek szinte átjárhatatlanok, az egyik oldalhoz tartozók eleve kételkedve fogadnak minden információt, ami amonnan érkezik.

Van még egy mítosz, amit Magyar Péter táplál, s ami már március 15-i beszédének is részét képezte. Hogy őt nem küldték, hanem „? jött”. Azt már tudhatjuk, hogy hajlamos elébe menni a vádaknak, amint azt láthattuk a családon belüli er?szak kérdésében is. Nem kizárt, de nem is valószínű, hogy az ellenzéki oldal újabb üdvöskéje önjáró figura, s az, hogy ? maga hozza szóba a kérdést, inkább gyanúra ad okot. Bogár professzor ténynek tekinti, hogy a háttérer?k mozzogottja, de valamiféle bekötöttsége nem csak a kormányoldalon vet?dött fel. Ráadásul az utóbbi id?ben bennfentes körökben, s a nyilvánosságban egyaránt megfogalmazódott az a feltételezés, hogy ? lenne a „vidéki prókátor”, aki a kegyelmi ügyet kiobbantotta. Ha ez bebizonyosodna, az is a „küldött ember” imázsát er?sítené.

Bárhogy is legyen, úgy t?nik, Deák Dániel fején találta a szöveget azon frappáns megfogalmazásával, miszerint újracsomagolták a Márki-Zay-projektet. A csomagolás kétségkívül tetszet?sebb, mint eddig bármikor.

Vessük nyugodtan össze az egész parlamenti ellenzék 2018-as, a Jobbikot is integráló együttvonulását a magát antifasisztának mondó, fanatizált csürhe zászlói alatt, a keresztény és nemzetellenes üvöltözést és gyújtogatást, a mostani Kossuth téri nemzeti színekbe öltözött tömeggel. A látványos felszínen túl egymás mellé lehet tenni a Momentum brüsszeli viselkedését, a folyamatos lobbizást Magyarország ellen – nem csak a nekünk járó pénzek ügyében, az csak a jéghegy csúcsa – azzal, amit Magyar Péter ismételtén kinyilvánított, hogy azoknak a pénzeknek itt a helyük. Vagy az Egyesült Európai Államoknak a DK által nyíltan felvállalt s hirdetett lázalmát, annak karakteres elutasításával és a nemzetállamok Európájának meghirdetésével. Vagy Márki-Zay eszel?s vagdalkozását Magyar Péter összeszedettségével.

Utóbbit nézve és hallgatva óhatatlanul az ötlük fel az emberben, hogy Károlyi Mihályék is nemzeti jelszavakat hangoztatva szerelték le a magyar hadsereget épp akkor, amikor a legnagyobb szükség lett volna rá, hogy katasztrófapolitikájukat nemzeti színekbe csomagolták, hogy a nemzeti függetlenségr?l szónokoltak, miközben védtelenné tették és szétpredálták országunkat, majd, amikor politikailag teljesen ellehetetlenültek, átadták a hatalmat a kommunista terroristáknak.

Egy pillanatra képzeljük el, hogy Magyar Péter megy tárgyalni a nemzeti szuverenitást érint? bármely ügyben Brüsszelbe! Nemde felsejlik el?ttünk a jelenet, amikor Károlyiék Belgrádba utaztak tárgyalni 1918 novemberében Franchet d’Esperey tábornokkal? Már ami a pozíciókat, hozzáértést, tartást illeti. Nyilván a brüsszeli elit nem fogja saját szövetségesét úgy megalázni, mint tette a balkáni antantf?parancsnok Károlyiékkel, nem fogják megkérdezni, hogy „Önök ilyen mélyre süllyedtek?”, de a kaliberkülönbség, s az esély a magyar érdekvényesítésre hasonló lenne.

Magyar Péter gondosan kerülí azokat a témákat, amelyeket nemcsak a kormány média, hanem a brüsszeli vezetés is nyíltan megnevez, mint problematikus kérdéseket: az LMBTQXYZ-?rületet, a migrációt és az orosz–ukrán háborút. Hihet?, hogy ezekben nem fog engedni, ha – horribile dictu – rajta múlna a magyar sorsalakítás?

Különösen indokolt a kérdés, ha azt is figyelembe vesszük, hogy a globális háttérhatalom, aminek a brüsszeli elit a mozzogottja, alapjáraton a nemzetállamok politikai vezetésének megvásárlására törekszik. Épp Magyar Péter fog ellenállni a megvesztegetési kísérletnek, ha netán eleve nem a globalisták ügynöke?

De ett?l persze messze vagyunk, s aligha kerülünk ilyen helyzetbe. Bár Magyar Péter már most úgy beszél, mintha belátható id?n belül ? irányítaná az országot, ez nagyjából annyira vehet? komolyan, mint az, amikor Vona Gábor 2010 és 2018 között minden választást megel?z?en a majdani Jobbik-kormányról beszélt, vagy egyenesen arról, hogy a Fidesz veszélyezteti a Jobbik kétharmados gy?zelmét.

Er?s anyagi és médiahátszéllel lehet sikeres, nagy tömeget mozzogató tüntetéseket szervezni, de még az EP-választáson is aránylag könny? jó eredményt elérni, hiszen kedvez?k ehhez a feltételek.

Így kapaszkodott meg ideiglenesen a Momentum is a magyar politikai térképen: miután 2018-ban 3,06 százalékkal csúfos kudarcot vallott az országgy?lési választásokon, csaknem tíz százalékot ért el a 2019-es EP-választáson. Ott nem kell országos lefedettség, elég a média-hype a sikeres szerepléshez. Ma a Momentumot a küszöb alá mérik, nem kár értük.

S ez rögtön rámutat arra, hogy miként befolyásolhatja a magyar politikai palettát az, ha Magyar Péter pártja gyökeret ver a közéletben. Ennek legnagyobb kárvallottja a Momentum és az SZDSZ-árvák által a küszöb fölé emelt Kutypárt lenne. A fanatizált DK-s tömeg már csak azért is kompakt marad, mivel vezet?jük továbbra is

negatív referenciát Magyar Péter megszólalásaiban, még az április 6-i beszédében is helyet kapott ebbéli minőségében.

Az új ellenzéki messiást okkal-joggal árulónak tartó Fidesz-tábor sem látszik megbomlani, a Nézőpont Intézet legfrissebb közvélemény-kutatása szerint 47 százalékos a kormánypártok támogatottsága, ami félfidőben kifejezetten jó eredmény.

A Fidesz számára a legfőbb kihívás az, hogy saját táborát továbbra is megtartsa, ezért és következetességet mutatva. Amire minden esélye megvan.

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló